

Cuprins

Capitolul I. Obiectul cererii de suspendare – actul administrativ	1
1. Cerere de suspendare a executării adresei de informare. Inadmisibilitate	1
2. Dispoziție a primarului privind acordarea preavizului și eliberarea din funcția publică. Soluționarea acțiunii pe excepție. Motiv de casare a sentinței cu trimitere spre rejudecare	3
3. Cerere privind suspendarea unui titlu executoriu. Procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004. Inadmisibilitate	5
4. Refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau refuzul tacit ca obiect al cererii de suspendare a executării unui act administrativ. Inadmisibilitate	8
5. Cerere de suspendare având ca obiect o operațiune administrativă. Inadmisibilitate	10
6. Autorizație de construire. Suspendarea actului administrativ nu privește valabilitatea acestuia. Cerere de suspendare a executării rămasă fără obiect	11
7. Suspendare executare decizie a Curții de Conturi. Obiectul acțiunii	14
8. Suspendare act administrativ tipic negativ ori act administrativ asimilat. Inadmisibilitate	18
Capitolul al II-lea. Competența materială a instanței	22
9. Act administrativ emis de o autoritate cu competențe în gestionarea fondurilor europene. Autoritate centrală. Sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene. Instanța competentă	22
10. Competența instanței în cazul unei creanțe bugetare rezultate din nereguli privind utilizarea fondurilor comunitare și de cofinanțare	24
11. Act emis de o autoritate publică județeană. Determinarea competenței în funcție de criteriul valoric	28
12. Acte administrative emise de o autoritate regională. Instanța competentă în cazul unui contract de finanțare nerambursabilă încheiat de o autoritate publică centrală	31
13. Contract de finanțare. Clauză atributivă de competență. Instanța competentă. Criterii	34

Capitolul al III-lea. Competența teritorială a instanței	38
14. Cerere de anulare/suspendare a unui act administrativ de stabilire a unei creanțe fiscale. Instanța competentă	38
15. Notă de constatare a neregulilor și de stabilire a creanței bugetare, emisă de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice – Serviciul Soluționare Contestații Nereguli Fonduri Europene. Determinarea instanței competente teritorial în cazul unor creanțe bugetare rezultate din nereguli determinate potrivit O.U.G. nr. 66/2011 și Codului de procedură fiscală din 2003	40
16. Contract de finanțare. Emitere de acte administrative. Clauză contractuală atributivă de competență. Instanța competentă	43
Capitolul al IV-lea. Calitatea procesuală activă și pasivă	46
17. ¹ Cerere de suspendare autorizație de construire. Condiția cazului bine justificat, prin raportare la actele administrative premergătoare sau la calea de atac	46
² Suspendare act administrativ. Condiția pagubei iminente	46
³ Calitatea procesuală activă a unui terț în acțiunea privind suspendarea actului administrativ	46
18. Suspendare executare decizie a Ministerului Culturii – Direcția patrimoniu cultural. Lipsa calității procesuale pasive a autorității care ar fi trebuit să emită actele a căror suspendare se solicită	51
19. ¹ Lipsa calității procesuale pasive a primăriei în acțiunea privind suspendarea parțială a executării unei decizii a primarului	54
² Condiția cazului bine justificat și a pagubei iminente în cazul unor norme interne emise de autoritatea publică locală	54
20. Calitatea procesuală activă în cazul unor cereri de suspendare formulate ulterior sesizării instanței cu acțiunea principală. Inadmisibilitate	60
21. ¹ Suspendare executare decizii de impunere emise de consiliul local. Lipsa calității procesuale pasive a unității administrativ-teritoriale și a primarului	62
² Condiția cazului bine justificat	62
Capitolul al V-lea. Suspendarea executării actului administrativ cu caracter normativ	68
22. Cerere de suspendare a unei hotărâri de Guvern privind recalcularea pensiilor speciale. Condiția cazului bine justificat și a pagubei iminente. Noțiunea de „bun”	68
23. Hotărâre privind anularea unor diplome de licență. Cazul bine justificat. Pierderea clientelei, pagubă iminentă	81

24. Suspendare executare hotărâre a consiliului local. Lipsa motivării, caz bine justificat. Paguba iminentă, raportată la procedura executării silite	88
25. Suspendare ordin emis de A.N.V. Cazul bine justificat și paguba iminentă	96
26. Diminuare salarii prin lege. Act intern al unei instituții publice privind stabilirea cuantumului salariilor. Cerere de suspendare executare decizie a Curții de Conturi. Respingere ca neîntemeiată	100
27. Hotărâre privind aprobarea planului urbanistic zonal. Lipsa avizului prealabil constituie caz bine justificat. Inexistența unui remediu efectiv pentru invocarea nelegalității planului urbanistic zonal constituie pagubă iminentă	110

Capitolul al VI-lea. Suspendarea executării actului administrativ cu caracter individual **124**

28. Suspendare ordin al prefectului prin care s-a dispus suspendarea executării dreptului de a conduce autovehicule. Soluție de neîncepere a urmăririi penale dispusă de procuror – caz bine justificat	124
29. Contribuție asigurări de sănătate. Suspendare decizie de impunere. Condiția cazului bine justificat și a pagubei iminente	129
30. Concediere funcționar public cu statut special. Sancțiune disciplinară cu destituirea din sistemul administrației penitenciarelor. Îndeplinire condiții suspendare	133
31. Suspendare executare decizie de impunere. Cheltuieli de judecată privind cererea de suspendare a executării actului administrativ	135
32. Suspendare decizie de impunere la plata unei contribuții la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate. Condiții cumulative: cazul bine justificat și prejudiciul iminent	138
33. Suspendare executare decizie impunere C.N.A.S. – autoritate județeană. Condiții	141
34. ¹ Incompatibilitate între soți, raportat la funcțiile deținute. Caz bine justificat și pagubă iminentă	143
² Anulare decizie emisă de Universitate privind numirea în funcția de decan. Incompatibilitate. Inadmisibilitate	143
35. Sancțiunea disciplinară a muștrării scrise. Comunicare necorespunzătoare, caz bine justificat. Inexistența pagubei iminente	152
36. Decizii de impunere a unor obligații fiscale în sarcina unei unități medicale. Scutire de la impozitare – caz bine justificat. Obligație de plată certă, lichidă și exigibilă – pagubă iminentă	158

37.	Sanctiune disciplinară cu diminuarea drepturilor salariale. Îndeplinire condiții suspendare executare act _____	164
38.	1. Suspendare executare decizie de predare a permisului de conducere. Condiții _____	167
	2. Caracterizarea suspendării dreptului de a conduce _____	167
39.	Suspendare decizie de reverificare a D.G.F.P. Condiția pagubei iminente _____	170

Capitolul al VII-lea. Suspendarea executării actului administrativ-fiscal _____ 175

40.	Suspendare decizie de impunere emisă de D.G.F.P. Condiții. Tranzacții efectuate cu un contribuabil declarat inactiv. Măsura sechestrului asigurator _____	175
41.	Decizie de impunere. Simpla invocare a prevederilor legale aplicabile – temei pentru luarea unei măsuri provizorii _____	178
42.	Suspendare executare decizie de impunere emisă de C.A.S.M.B. Condiții. Previzibilitatea pagubei _____	181
43.	Analizarea condiției cazului bine justificat prin raportare la înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Necesitatea îndeplinirii cumulative a condițiilor de admisibilitate _____	185
44.	Suspendare decizie I.T.M. Proba condiției cazului bine justificat _____	189
45.	Suspendare act administrativ-fiscal. Inadmisibilitatea cererilor de suspendare succesive pentru aceleași motive _____	193
46.	Utilizarea de prezumții și starea de insolvență, condiții cumulative pentru suspendarea executării unei decizii de impunere emise de către D.G.F.P. _____	195
47.	Decizii de impunere emise în aceeași zi. Debit neclar – caz bine justificat. Obligație certă, lichidă și exigibilă – pagubă iminentă _____	199
48.	Suspendare executare decizie pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal. Dovada pagubei iminente _____	203

Capitolul al VIII-lea. Plângerea prealabilă – condiție de admisibilitate _____ 212

49.	1. Suspendare decizii de impunere anuală emise de către Direcția Generală de Impozite și Taxe Locale. Lipsa procedurii prealabile. Inadmisibilitate _____	212
	2. Dispoziții legale interpretabile. Caz bine justificat. Decizie de impunere. Pagubă iminentă _____	212
50.	1. Excepția lipsei calității procesuale pasive a primăriei, prin primar _____	216
	2. Inadmisibilitatea cererii de suspendare a unor autorizații de construire pentru lipsa plângerii prealabile _____	216

Capitolul al IX-lea. Cauțiunea – condiție de admisibilitate**in cazurile prevăzute de lege _____ 220**

51. Cerere suspendare executare act administrativ-fiscal reprezentat de decizie de impunere emisă de către A.N.A.F. Inadmisibilitate pentru lipsa cauțiunii _____ 220
52. Suspendare executare decizii de impunere emise de C.A.S. Condiția depunerii unei cauțiuni _____ 221
53. Soluție irevocabilă privind suspendarea executării actului administrativ. Restituirea cauțiunii _____ 223

Capitolul al X-lea. Cazul bine justificat și paguba iminentă –**condiții de temeinicie cumulative _____ 227**

54. Comunicarea actului administrativ și înscrisurile premergătoare. Cerința cazului bine justificat, prin raportare la lipsa termenului și a căii de atac din cuprinsul actului administrativ a cărui suspendare se solicită _____ 227
55. Urbanism. Suspendare autorizație de construire _____ 231
56. Informarea și dezbateră publică a actelor – caz bine justificat. Impactul negativ asupra mediului – pagubă iminentă _____ 236
57. Suspendare executare dispoziție a primarului. Aprecierea îndeplinirii condițiilor legale la momentul emiterii actului administrativ _____ 239
58. Retragerea autorizației de taxi – condiția cazului bine justificat. Pierderea veniturilor ca urmare a retragerii autorizației de taxi – pagubă iminentă _____ 241
59. Suspendare decizie de impunere emisă de A.N.V. Autoturism importat pe numele altei persoane decât cea a posesorului. Infracțiunea de fals privind identitatea _____ 245
60. Suspendare decizie Curtea de Conturi. Consiliul județean – reclamant _____ 248
61. ¹ Notă emisă de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice – Garda Națională de Mediu – Comisariatul Județean. Inadmisibilitate _____ 251
- ² Importuri de deșeuri. Reglementare europeană. Condiția cazului bine justificat _____ 251
- ³ Societate a cărei activitate are caracter pur lucrativ. Inaplicabilitatea condiției perturbării funcționării societății _____ 251
62. Suspendare executare măsuri administrative dispuse de Curtea de Conturi. Caracterul intervenției Curții de Conturi în desfășurarea exercițiului financiar al autorităților publice _____ 256
63. Decizie a A.N.A.F. Sentință civilă, caz bine justificat. Inadmisibilitate. Efecte ale procedurii de executare silită, pagubă iminentă _____ 265
64. Executare necorespunzătoare a autorizației de construire. Prejudiciu material imprevizibil _____ 270

65.	Decizie de impunere emisă de Administrația Fondului pentru Mediu. Invocare prejudiciu de imagine imprevizibil _____	275
66.	Decizie de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2013, emisă de A.P.I.A. – Centrul Județean. Neîndeplinirea condiției cazului bine justificat _____	284
67.	Suspendare măsuri dispuse prin proces-verbal de contravenție. Motive de nelegalitate _____	287
Capitolul al XI-lea. Procedura de judecată. Incidente procedurale _____		293
68.	Soluțiile pe care le pronunță instanța de contencios administrativ. Inaplicabilitatea dispozițiilor art. 24 din Legea nr. 554/2004 cu privire la punerea în executare a unei hotărâri judecătorești executorii prin care s-a dispus suspendarea vremelnică a executării unui act administrativ _____	293
69.	Ordonanță președințială având ca obiect suspendarea actului administrativ reprezentat de o licență de traseu. Inadmisibilitate _____	300
70.	Greșita soluționare a cauzei pe excepție, motiv de casare și trimitere în rejudecare. Suspendarea executării actelor administrative este instrument procedural și situație de excepție _____	305
71.	¹ . Cerere de suspendare a executării deciziei de imputare emise de primar, netimbrată. Anulare _____	309
	² . Caducitatea dispoziției care constituie temei al cererii de suspendare _____	309
72.	¹ . Lucrare de împrejmuire a unui teren. Nerespectarea dreptului de proprietate _____	315
	² . Nesoluționarea în termen a cererii privind suspendarea executării actului administrativ. Efecte _____	315
Index _____		321

Capitolul I. Obiectul cererii de suspendare – actul administrativ

I. Cerere de suspendare a executării adresei de informare. Inadmisibilitate

Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (1) lit. c)

Potrivit legii, înscrisul a cărui suspendare se solicită trebuie să fie act administrativ, respectiv să fie act unilateral cu caracter individual sau normativ, emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice. Nu poate fi considerat act administrativ un simplu înscris cu rol de informare, prin care se notifică luarea unei măsuri, fără a produce efecte, în sensul de a modifica raporturi juridice sau de a dispune măsuri apte de a fi puse în executare.

C.A. București, s. a VIII-a cont. adm. și fisc., sent. civ. nr. 2092 din 20 august 2015, definitivă prin nerecurare, nepublicată

Prin cererea înregistrată la data de 17.07.2015 pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamanta A.C.S. SRL a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției Române, Direcția Ordine Publică, ca, prin sentința pe care o va pronunța, să dispună suspendarea actului individual reprezentat de măsura de anulare a licenței de funcționare nr. 1500/P/27.11.2009, valabil până la data de 27.11.2015, adus la cunoștință prin adresa nr. (...) /S3/26.06.2015, emisă de Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General al Poliției Române, Direcția Ordine Publică, și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

La primul termen de judecată, reclamanta a învederat că actul administrativ contestat este adresa nr. (...) /S3/26.06.2015, atașată de reclamantă cererii de chemare în judecată.

Prin întâmpinare, pârâtul a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată. La primul termen de judecată, pârâtul a invocat excepția de ordine publică a inadmisibilității cererii de suspendare.

Potrivit art. 224 CPC 1865, „instanța este obligată, în orice proces, să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau temeiurile de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu”. Totodată, conform art. 248 alin. (1) CPC 1865, „instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei”.

Prin urmare, instanța a analizat cu prioritate excepția inadmisibilității cererii de suspendare, invocată de către pârât.

În fapt, prin referatul nr. (...) /S3/26.06.2015, s-a propus luarea următoarelor măsuri împotriva reclamantei A.C.S. SRL: anularea licenței de funcționare nr. 1500/P/27.11.2009; notificarea societății cu privire la măsura dispusă; actualizarea

evidenței și a site-ului www.politiaromana.ro cu privire la anularea licenței de funcționare a societății. În cuprinsul aceluiași înscris există aprobarea directorului Direcției Ordine Publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, ce îi conferă caracterul unui act administrativ, materializând dispoziția funcționarului public competent să încuviințeze o anumită măsură prevăzută de lege.

Adresa nr. (...) /S3/26.06.2015, atașată de reclamantă cererii de chemare în judecată, este un simplu înscris cu rol de informare, emis în temeiul referatului nr. (...) /S3/26.06.2015, punând în executare măsura nr. 2, de notificare a societății cu privire la măsura dispusă.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Art. 8 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 554/2004 prevede, de asemenea, că se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim.

Contrar susținerilor reclamantei, înscrisul a cărui suspendare se solicită nu întrunește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, pentru a fi considerat act administrativ.

Din examinarea situației de fapt, Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a reținut că adresa a cărei suspendare se solicită de către reclamantă reprezintă un înscris prin care se notifică reclamantei luarea unei măsuri, fără a produce efecte față de persoana reclamantei, în sensul de a modifica raporturi juridice sau de a dispune măsuri apte de a fi puse în executare.

În sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, actul unilateral cu caracter individual sau normativ este emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

Cu toate că instanța a pus în discuția părților indicarea cu exactitate a actului a cărui suspendare se solicită, față de depunerea întregii documentații conform art. 13 din Legea nr. 554/2004, reclamanta a învederat că înțelege să solicite suspendarea executării adresei de informare nr. (...) /S3/26.06.2015, și nu a referatului nr. (...) /S3/26.06.2015, aprobat de directorul Direcției Ordine Publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Cerința extrinsecă a comunicării actului administrativ nu afectează natura acestuia, ci este relevantă numai din punctul de vedere al momentului de la care curg termenele legale prevăzute de art. 7 și art. 11 din Legea nr. 554/2004, pârătul neinvocând vreo neregularitate sub acest aspect. Prin urmare, este greșit argumentul apărătorului reclamantei privind opțiunea între actele a căror suspendare o solicită în funcție de această operațiune subsecventă emiterii actului administrativ. Numai în măsura în care nu ar fi existat un act administrativ motivat, precum referatul nr. (...) /S3/26.06.2015, aprobat de directorul Direcției Ordine Publică din cadrul

Inspectoratului General al Poliției Române, s-ar fi putut echivala o astfel de adresă cu înscrisul ce materializează actul administrativ care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

Or, nu aceasta este situația în speță, iar potrivit dispozițiilor art. 22 alin. (6) CPC 1865, „judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel”, în condițiile în care „obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților”, conform principiului disponibilității [art. 9 alin. (2) CPC 1865].

În aplicarea art. 248 alin. (1) CPC 1865, instanța a admis excepția inadmisibilității și a respins cererea de suspendare a executării adresei de informare nr. (...)/S3/26.06.2015, ca inadmisibilă.

2. Dispoziție a primarului privind acordarea preavizului și eliberarea din funcția publică. Soluționarea acțiunii pe excepție. Motiv de casare a sentinței cu trimitere spre rejudecare

CPC 1865, art. 312 alin. (2) și (3) [NCPC, art. 496, art. 498]
Legea nr. 554/2004, art. 2 alin. (1) lit. c)

În măsura în care prima instanță respinge acțiunea în contencios administrativ pe excepția inadmisibilității, pe considerentul că actul atacat nu are caracter administrativ, se impune casarea cauzei cu trimitere spre rejudecare aceleiași instanțe. În speță, dispoziția primarului privind acordarea preavizului și eliberarea din funcția publică reprezintă un act administrativ în sensul Legii nr. 554/2004, întrucât prin acesta se dispune cu privire la eliberarea din funcția publică, de către persoana care are competența legală de numire în funcție, actul de dispoziție fiind însoțit în mod obligatoriu de măsura acordării preavizului, potrivit dispozițiilor imperative ale legii și producând efecte de la data expirării termenului de preaviz; prima instanță a soluționat cauza ca urmare a admiterii excepției inadmisibilității acțiunii, reținând contrariul, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei.

*C.A. Timișoara, s. cont. adm. și fisc., dec. civ. nr. 1059
din 16 iunie 2011, irevocabilă, portal.just.ro*

Prin sentința civilă nr. 181/09.09.2011, Tribunalul Timiș a respins ca inadmisibilă cererea reclamantului funcționar public, având ca obiect solicitarea suspendării, în temeiul art. 14 din Legea nr. 554/2004, a dispoziției nr. 2527/25.10.2010, emise de pârâțul primarul municipiului Timișoara, privind acordarea preavizului și eliberarea din funcția publică, până la pronunțarea instanței de fond asupra legalității dispoziției atacate.

Împotriva sentinței a formulat recurs reclamantul, iar Curtea de Apel Timișoara, Secția contencios administrativ și fiscal, l-a admis prin decizia civilă nr. 1059/16.06.2011, a casat sentința conform art. 312 alin. (3) și (5) CPC 1865 și a trimis cauza spre rejudecare Tribunalului Timiș, cu motivarea că dispoziția nr. 2527/25.10.2010, emisă de primarul municipiului Timișoara, a cărei suspendare se solicită în cauză, este un veritabil act administrativ, în sensul art. 2 alin. (1) lit. c)

din Legea nr. 554/2004, contrar susținerilor pârâtei, însușite de instanța de fond, având în vedere temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza emiterii acesteia.

Astfel, se constată că actul a fost emis în temeiul: art. 97 lit. c) din Legea nr. 188/1999, potrivit căruia încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici se face prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică, în cazurile prev. de lit. a)-e), respectiv, prin eliberare din funcția publică [lit. c)]; art. 99 alin. (1) lit. b), din aceeași lege, conform căruia, persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emiteră, inclusiv în cazul în care, autoritatea publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public – caz care reprezintă motivul de fapt al concedierii reclamantului în raport cu mențiunile de la art. 2 alin.(1) și (2) din dispoziție –, precum și în baza art. 100 alin. (3) care stipulează că, în cazul în care există mai mulți funcționari publici, se organizează examen de către autoritatea publică.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 99 alin. (3) din actul normativ sus-menționat, potrivit cu care, în cazul eliberării din funcția publică, autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice, precum și cele din alin. (4)-(6) ale aceluiași articol, ce reglementează cazurile și condițiile în care funcționarul public beneficiază de anumite drepturi în perioada de preaviz, respectiv, reducerea programului de lucru fără afectarea drepturilor salariale, punerea la dispoziție a funcțiilor vacante corespunzătoare și transferul pe o astfel de funcție, în cazul în care există, în interesul serviciului sau la cerere. Mai mult, conform prevederilor art. 2 alin. (1) din aceeași dispoziție, „la împlinirea termenului de preaviz se eliberează din funcția publică domnul R.F.”, din motive neimputabile, urmare a concedierii colective, potrivit art. 4, „prezenta dispoziție produce efecte de la data comunicării ei salariatului”, iar prevederile art. 5 se referă la calea de atac, respectiv „cu drept de contestație la Tribunalul Timiș în termen de 30 de zile de la data comunicării”. Totodată, rezultă că această dispoziție este emisă în temeiul art. 68 din Legea nr. 215/2001, conform căruia, în exercitarea atribuțiilor sale, primarul emite dispoziții cu caracter normativ sau individual care devin executorii numai după ce sunt aduse la cunoștință publică sau comunicate persoanelor interesate.

Așa fiind, nu se poate spune că actul menționat nu este unul administrativ, câtă vreme prin acesta se dispune cu privire la eliberarea din funcția publică, de către persoana care are competența legală de numire în funcție, actul de dispoziție fiind însoțit în mod obligatoriu de măsura acordării preavizului, potrivit dispozițiilor imperative ale art. 99 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, și producând efecte de la data expirării termenului de preaviz.

Prin urmare, dispoziția de eliberare din funcție nr. 208/11.02.2011, emisă ulterior, potrivit susținerilor recurentului, nu reprezintă decât o operațiune subsecventă dispoziției nr. 2527/25.10.2010, în acest context fiind lipsit de relevanță că perioada de preaviz a fost prelungită cu durata concediului pentru incapacitate temporară de muncă, așa cum susține intimatul-pârât, întrucât potrivit chiar prevederilor art. 1 alin. (2) ale dispoziției contestate, într-o asemenea situație, termenul de preaviz va fi prelungit cu durata acestui concediu, din coroborarea acestor prevederi cu cele

ale art. 2 alin. (1) rezultând că, în acest caz, eliberarea din funcție operează la data expirării duratei concediului pentru incapacitate temporară de muncă.

De altfel, nu se poate susține nici că măsura acordării avizului este lipsită complet de efecte juridice atât timp cât, potrivit dispozițiilor art. 99 alin. (3)-(7) din Legea nr. 188/1999, funcționarul public beneficiază de anumite drepturi numai în perioada de preaviz, caz în care aceasta este susceptibilă să producă o modificare a raporturilor juridice preexistente, de la data comunicării măsurii, în timp ce dispoziția de eliberare din funcție produce efecte, așa cum s-a arătat, de la data expirării preavizului sau, după caz, de la data expirării duratei concediului pentru incapacitate temporară de muncă.

În raport cu aceste considerente, rezultă că dispoziția contestată reprezintă un act administrativ în sensul Legii nr. 554/2004, iar prima instanță a soluționat cauza ca urmare a admiterii excepției inadmisibilității acțiunii, reținând contrariul, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei, în sensul art. 312 alin. (3) și (5) CPC 1865 și impune casarea sentinței, cu trimiterea cauzei spre rejudecare instanței competente.

3. Cerere privind suspendarea unui titlu executoriu. Procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004. Inadmisibilitate

Legea nr. 554/2004, art. 5 alin. (2), art. 14
CPF 2003, art. 83, art. 172 [NCPF, art. 103, art. 260]
CPC 1865, art. 399, art. 403 alin. (1) [NCPC, art. 712, art. 719]

Actul contestat (în speță, decizie de impunere emisă de consiliul local) nu este un titlu de creanță fiscală, ci un act de executare silită (titlu executoriu), pentru care legea prevede o procedură specială de contestare, fiind puse la dispoziție procedura contestației la executare împotriva unor acte de executare silită, respectiv a suspendării executării acestor acte. Pe calea contenciosului administrativ nu pot fi atacate actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară, stabilindu-se astfel un caz de inadmisibilitate la instanțele de contencios administrativ a acțiunilor împotriva actelor administrative pentru care se prevede o altă procedură decât procedura de contencios administrativ.

Art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 condiționează admisibilitatea cererii de suspendare de sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare cu o plângere prealabilă. Or, reclamanta nu a formulat plângere prealabilă împotriva titlului executoriu, ci numai împotriva deciziilor de impunere, rezultând că, și din acest punct de vedere, cererea este inadmisibilă.

*Trib. București, s. a IX-a cont. adm. și fisc., sent. civ. nr. 1843
din 5 aprilie 2013, definitivă prin nerecurare, nepublicată*

Prin cererea înregistrată la data de 27.02.2013 pe rolul Tribunalului București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, reclamanta L.R. SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Local al Sectorului 3 București, Direcția Impozite

și Taxe Locale Sector 3 București, să se dispună suspendarea executării titlului executoriu nr. 4984235/19.02.2013, emis de Consiliul Local al Sector 3 București, Direcția Impozite și Taxe Locale Sector 3 București și comunicat la data de 19.02.2013, prin care s-au stabilit debite în valoare de 168.847,25 lei, din care 100.328,00 lei debit și 68.519,25 lei reprezentând accesorii până la pronunțarea instanței de fond asupra acțiunii în anularea acestui titlu.

În motivare, reclamanta a arătat că au fost stabilite în sarcina societății, prin decizii de impunere, obligații fiscale reprezentând taxa pentru utilizarea de locuri publice pentru perioade anterioare anului 2013 și anume pentru perioada 2008-2013.

Conform art. 83 CPF 2003, „contribuabilul poate depune declarația fiscală pentru obligațiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligațiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declarației fiscale”. În data de 01.02.2013, L.R. SRL a completat declarații de impunere privind stabilirea taxei pentru utilizarea locurilor publice pentru persoane juridice pentru stațiile de distribuție carburanți de pe raza Sectorului 3. Acestea au fost comunicate prin poștă cu confirmare de primire.

S-a arătat că societatea nu a utilizat și nu utilizează nici în prezent căi suplimentare de acces la unitățile de pe raza Sectorului 3 a Municipiului București. Societatea utilizează strict căile de acces care au fost prevăzute prin autorizațiile de construire emise de către organele competente ale administrației publice locale. Astfel, interpretarea precum că orice a doua sau a treia cale de acces reprezintă o cale suplimentară de acces este una tendențioasă și nu reflectă spiritul actului normativ. Calea de acces suplimentară este o cale accesorie, care este utilizată de către agentul economic în plus față de una sau mai multe căi de acces care sunt puse la dispoziția acestuia prin autorizația de construire sau funcționare, după caz. Or, societatea utilizează strict căile de acces pentru care a primit autorizare de la organele competente. Pentru genul de activitate desfășurat de societate (vânzare de carburanți cu amănuntul), chiar legislația în vigoare prevede necesitatea a mai multor căi de acces pentru un singur obiectiv. Acestea sunt folosite în mod permanent, deci nu se poate percepe taxă pentru utilizarea temporară a locurilor publice conform art. 283 C. fisc. 2003. Deciziile de impunere emise astfel, fără temei legal, conțin nu numai obligația de plată constând în contravaloarea preținsei taxe, dar și penalități în situația în care creanța fiscală nu există, iar penalitățile reprezintă o sancțiune pentru neexecutarea la timp a unei asemenea creanțe. Prin titlul executoriu nr. 4984235/19.02.2013 s-a stabilit în sarcina reclamantei suma de 168.847,25 lei, din care 100.328,00 lei debit și 68.519,25 lei reprezentând accesorii calculate până la data de 19.02.2013.

Reclamanta a precizat că a respectat procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004, formulând contestație împotriva deciziilor de impunere pentru stațiile de distribuție carburanți 1 Decembrie, Lemnișorului, Liviu Rebreanu, Mihai Bravu și Splaiul Unirii. Se consideră că sunt îndeplinite condițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv cazul bine justificat și prevenirea unei pagube iminente. (...)

S-a solicitat, în conformitate cu art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, să se dispună soluționarea cererii de urgență și fără citarea părților, precum și stabilirea unei cauțiuni cât mai reduse. (...)

Analizând actele și lucrările dosarului în soluționarea excepției de inadmisibilității, invocată din oficiu, Tribunalul București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, a reținut următoarele:

Potrivit art. 137 alin. (1) CPC 1865, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Instanța a reținut că cererea de chemare în judecată are ca obiect suspendarea executării titlului executoriu nr. 4984235/19.02.2013, emis de Consiliul Local al Sectorului 3 București, Direcția Impozite și Taxe Locale Sector 3 București, prin care s-au stabilit debite în valoare de 168.847,25 lei, din care 100.328,00 lei debit și 68.519,25 lei și comunicat la data de 19.02.2013 împreună cu somația nr. 4984236/19.02.2013. Deși reclamanta a invocat dispozițiile Legii nr. 554/2004, rezultă că actul contestat de aceasta nu este un titlu de creanță fiscală, ci un act de executare silită (titlul executoriu), pentru care legea prevede o procedură specială de contestare.

Astfel, reclamanta a avut la dispoziție procedura contestației la executare împotriva unor acte de executare silită, respectiv a suspendării executării acestor acte. Art. 172 CPF 2003 prevede că această contestație se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență. De asemenea, în aplicarea dispozițiilor de drept comun (art. 399 CPC 1865), împotriva executării însăși sau împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. Potrivit art. 403 alin. (1) CPC 1865, până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

În ceea ce privește admisibilitatea cererii, Tribunalul București a reținut că art. 8 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 554/2004 prevede că se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Însă, potrivit art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară. Acest text stabilește un fine de neprimire la instanțele de contencios administrativ a acțiunilor împotriva actelor administrative pentru care se prevede o altă procedură decât procedura de contencios administrativ.

Prin urmare, cererea privind suspendarea executării titlului executoriu nr. 4984235/19.02.2013 nu este admisibilă în procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004.

Tribunalul a reținut că nu există echivoc cu privire la obiectul cererii de suspendare, din moment ce reclamanta însăși a făcut o distincție clară între titlul executoriu nr. 4984235/19.02.2013 și deciziile de impunere pentru stațiile de distribuție carburanți (enumerare distinct în secțiunea cererii introductive privind înscrisurile anexate). Este clar, așadar, că reclamanta nu a solicitat suspendarea deciziilor de impunere, ci a unui act de executare silită. De asemenea, calea procesuală aleasă